को ऋपतिः कामात् क्रोधाञ्च जनमेजयः" कामन्द्की । जनस्थानगद्धे दग्रम् । हुस्तो दग्डः खलार्थे कन् । २ सुखलगुडे(सो टा) । श्वड्धिमत्य खराधिक पादके च गड़-प्रयातादी कन्दोभेदे । 'विदिष्ठ नयुगर्स ततः सप्त-रेफास्तदा चएडप्रयाती भनेइएडकः ए १०१० । ४दएड न्द्रप क्रते बित्रेगे पु॰ । "द्राइकानध्यवात्तां यौ" भट्टिः पुंस्तीन बद्धवचनानतया अयमङ्कलः पपाठ । "परा-क्रमात् जिगमिष्रेव दग्डकान्" रामा॰ खयो॰ २१स० ६४ स्रो॰। ''प्राप्तानि दःखान्यपि दग्डकेषु' रघुः। तद्भ मिपरत्वे स्ती त्रिका॰ 'भरतस्तु द्राङकामध्यवात्तां यौ"रति पपाठ छदाजज्ञार च "कायोध्यायाः पुनक्ष-गमी द्राइकायावने वः"भवभूतिवाक्यम्। तच वर्भ छ॰ स॰ १४० चा कूमी वि दिचा यहा सक्त यथा "वलदेवपहुन-दग्रुकावनितिमिङ्गिनाशना भट्टाः"। किन्हे राजनि॰। दर्खनन्दन पु॰ दर्खः प्रकार्खः कन्दोऽस्य कप्। भूमि-द्रा काक पंस्ती॰ दर्षः यम इत क्षणात्वात् काकः। (डांड) काकमेरे हेमचन (बक्धिनी मान्व 8३ खन)

दगड़ गौरी स्ती अपसरोभेदे ''उर्वशी निश्वतेशी च दग्छ गौरी दग्ड ग्राह ति॰ दग्ड ग्टल्लाति पह-अप उप॰ प॰। दग्ड धारके ततः रेवत्या॰ अपत्यादी उक्। दाग्ड ग्राहिक तदपत्यादी पुंस्ती॰। दग्ड प्रति॰ दग्डेन देहेन हिन हन-क। देहेन धार्तिन

द्गाड् प्र ति॰ दग्डेन देहेन इत्ति इन-क। टेहेंन घातिनि
दग्ड पार्यकर्त्त रि। 'न साइसिकदग्ड क्री स राजा
यक्त ने क्षात्र । [वाद्य भेदे तिका॰ |
दग्ड टक्का स्ती दग्डा प्रकाग्डा टक्का। (दामामा) खाते
दग्ड तास्त्री स्ती तास्त्रेण निर्देश स्त्यण्डी प्रदग्डा प्र-

काग्छा तासी। तासीवादाभेदे घट्टर ।

द्रग्छदास पु॰ दग्छ न कतो दासः । दग्छद्रस्यदानासामर्थ्य न तन्कोधनार्धं स्वीकतदासभावे दासभेदे

''स्रजाञ्चतो भक्तदासो ग्टज्जः क्रीतद्विमा। पैतृको

दग्छदास्य सप्नैते दास्योनयः'' सतुः । "दग्छादिधनगुन्नोर्थं स्वीकतदासभावः''कुक्क ।

द्शह धर प॰ दर्खं को कानां कर्मा तसारियं दर्खं करा छं वा धरित घर- अच् ६त॰ । १यमे असरः २ व्ये । १ वरा छ- धारके ति० । "असतुदं सतुदर्ख्धरान्वसम्" रष्टः । "देशो दर्श्वस्थ वर्षो राज्ञां द्रश्वधरो हि सः" सतुः । "नाहं द्रश्वधरस्य दर्शे भा॰ शा॰ २३ व्य० ।

दग्डधार पुरु दब्दं धरति ध-अण् उपर मर् श्यमे श्रवमे

च मेदि॰ । १ च गुड़ इस्ते ति॰ 'को घवई न इस्ते य य स्तन्यः परिकी त्ति तः । द गुड़ घार इति स्थातः स सान् सीन् त्रपतिः चितौ ''भा॰ खा॰ ६० च॰ च ते अत्रपभेदे पु॰ ५ धतराष्ट्र प्रत्मेदे । "कवची निषद्गी दग्डी दग्ड धारो घर्षे चः'' ६० च॰ 'धतराष्ट्र प्रत्मक च ने ।

द्राष्ट्रनायक प्र॰ दर्राड नयति नी-एनुन् ६त०। १सेनान्यास् इमच । दर्गायेतरि १ च्यो च ।

दण्डनीति स्ती दण्डो नीयतेऽनया नी-करणे स्तिन् । वि-द्याभेदे । "एकैव दण्डनितिम्तु विद्येखोणनसी स्थितिः । तस्यान्तु सर्वविद्यानामारस्थाः ससदाङ्कताः"। "दभी दण्ड दिल्लातस्याद्दण्डो महीपतिः । तस्य नीति-दण्डनीतिनेयनाचीतिरुक्यते" काम॰ नीतिः। तन्त्रास्त-विषयविभागादि भा॰ शा॰ ५६ स्त्र स्त्रां यथा

"तेतीऽध्यायसच्चाणां त्रतञ्चक्रो खनु दिजस्। यह धर्मस्तवैवार्धः कामश्रैवाभिवर्णितः। तिहर्ग इति विख्याती गया एव खयमावा। चतुर्थी मोच इत्येव प्रथमर्थः प्रथम्युषः । भो चखापि त्रिवर्गीत्यः प्रोक्तः सच्यं रज्ञातमः। स्थानं हिद्दः चयसैव विवर्शसैव दग्ड्जः। चात्मा देशच काख्याय्पायाः क्रायमेव च । यहायाः कारणञ्जीव षष्ट्रगरे नीतिजः स्टतः। ह्रयी चान्नी चिन वात्तां च भरतर्षभ !। दग्डनीतिय विषुता विद्यास्त्रता निर्दार्थताः । स्त्रमात्यरचा प्रिकिशी राजपुत्रस्य बच्चणम्। चारस विविधीपायः प्रिष्धेयः प्रथानिकाः। साम भेदः प्रदानञ्च ततो द्राङ्य पार्धित ! । उपेचा पञ्चमी चात्र कार्न्स्त्रोनैवस्टाइता। मन्त्रव विश्वतः कत्स्त्रस्या भेदार्थ एव च। विश्वमर्येव मन्त्रस्य चित्रचित्रोय यत् फलम् । सन्तिय त्रिविधाभिख्यो जीनो मध्यस्तयीत्तमः। भयसत्कारवित्तार्वः कार्वस्त्रीन परि-विजितम् । यात्राकाचाच चलारस्तिवर्गस्य च विस्तरः। विजयो धर्मबुक्तस तथार्थविजयस ह। आसुरस्वेव विजयस्तथा कार्स्निने वर्षितः। उच्च पञ्चवर्गस् तिविधञ्चात वर्णितम्। प्रकायचाप्रकायच द्य्होऽय परि-यब्दितः। प्रकाशोऽष्टियधक्तत्र गुद्धस्य च सुविस्तरः। रचा नामा इयासैव पादातासैव पायड्व !। विष्टिमीयस-राचे इ दीवका इति चाएमम्। खङ्गांन्ये तानि कौरव्य! प्रकाशानि वंबस्य त । जङ्गमाजङ्गमाची सायू वियोगा विषादयः । खर्मे चास्यवद्दार्थे चामुपांगुस्तिविधः चरिर्मित्रसदासीन दे दे ते रेप्यतुवर्णिताः।